

C/2024/5792

7.10.2024

Odwołanie od postanowienia Sądu (wielka izba) wydanego w dniu 4 czerwca 2024 r. w sprawie T-530/22, Medel i in./Rada, wniesione w dniu 14 sierpnia 2024 r. przez Magistrats européens pour la démocratie et les libertés (Medel), International Association of Judges, Association of European Administrative Judges i Stichting Rechsters voor Rechsters

(Sprawa C-555/24P)

(C/2024/5792)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Magistrats européens pour la démocratie et les libertés (Medel), International Association of Judges, Association of European Administrative Judges, Stichting Rechsters voor Rechsters (przedstawiciele: C. Zatschler SC, D. Sarmiento Ramírez-Escudero, abogado, E. Egan McGrath SC, A. Bateman, M. Delargy, Solicitors)

Dруга strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Węgry, Rzeczpospolita Polska, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego postanowienia;
- oddalenie zarzutu niedopuszczalności podniesionego przez Radę, uznanie skarg za dopuszczalne i przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania co do istoty; oraz
- obciążenie Rady kosztami poniesionymi przez wnoszące odwołanie w związku z zarzutem niedopuszczalności oraz postępowaniem odwoławczym, a także nakazanie pokrycia własnych kosztów poniesionych przez Radę w związku z tymi postępowaniami, niezależnie od wyniku sporu

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy dotyczy legitymacji procesowej polskich sędziów, których dotyczą orzeczenia Izby Dyscyplinarnej, w odniesieniu do której rozumowanie Sądu obciążone jest błędną wykładnią i niewłaściwym zastosowaniem utrwalonego orzecznictwa Trybunału dotyczącego pojęcia „bezpośredniego oddziaływania” w rozumieniu art. 263 akapit czwarty TFUE, wynikającego w szczególności z wyroku Nord Stream 2 ⁽¹⁾. Sąd popełnił błąd co najmniej w następujących kwestiach, które przekładają się na odrębne części tego zarzutu:

- (1.) zamiast skupić się na konkretnym wpływie kamieni milowych na sędziów, o których mowa, Sąd skoncentrował się raczej na ich przedmiocie i charakterze,
- (2.) Sąd błędnie ograniczył charakter kamieni milowych do „warunkowości budżetowej”, zamiast uznać je za wymogi nakazujące wprowadzenie konkretnych reform, oraz
- (3.) Sąd dokonał błędnej wykładni i niewłaściwego zastosowania wymogu „bezpośredniego związku”, rozwiniętego w wyroku Nord Stream 2, stwierdzając, że kamienie milowe F2G i F3G nie zmieniają sytuacji prawnej sędziów objętych orzeczeniami Izby Dyscyplinarnej.

Zarzut drugi dotyczy legitymacji procesowej sędziów w ogólności, których bezpośrednio dotyczy fakt, że trzy kamienie milowe związane z sądownictwem nie doprowadziły do przywrócenia skutecznej ochrony sądowej, skutkiem czego muszą oni wypełniać swoje obowiązki, w tym w zakresie orzekania w sprawach dotyczących Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, w niepewnych okolicznościach. W tym kontekście Sąd niesłusznie oparł się na okoliczności, że skutki dla bezpośredniego oddziaływania mogą wynikać jedynie z nałożenia na skarżących pozytywnych obowiązków, a nie z zaniechania ustanowienia na ich rzecz niezbędnych gwarancji.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 12 lipca 2022 r., Nord Stream 2/Parlament i Rada, C-348/20 P, EU:C:2022:548.

Zarzut trzeci dotyczy okoliczności, że Sąd nie uznał, iż z uwagi na szczególne okoliczności niniejszej sprawy przesłanki dopuszczalności powinny być interpretowane w sposób prowadzący do wniosku, że zaskarżona decyzja dotyczyła wnoszących odwołanie i ich członków bezpośrednio. Zarzut ten kwestionuje również zastosowanie orzecznictwa wynikającego z wyroku Carvalho ⁽²⁾ dotyczącego indywidualnej legitymacji procesowej skarżących. Argumenty przedstawione w ramach tego zarzutu dotyczą:

- (1.) naruszenia art. 263 akapit czwarty TFUE w świetle prawa podstawowego do skutecznej ochrony prawnej, o którym mowa w art. 19 ust. 1 TUE i art. 47 Karty;
- (2.) wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie KlimaSeniorinnen ⁽³⁾;
- (3.) systemu ochrony państwa prawnego w postaci zaprezentowanej przez Sąd w pkt 118 postanowienia.

⁽²⁾ Postanowienie z dnia 8 maja 2019 r., Carvalho i in./Parlament i Rada, T-330/18, EU:T:2019:324.

⁽³⁾ Sprawa Verein KlimaSeniorinnen Schweiz i in. przeciwko Szwajcarii, skarga nr 53600/20, CE:ECHR:2024:0409JUD005360020.